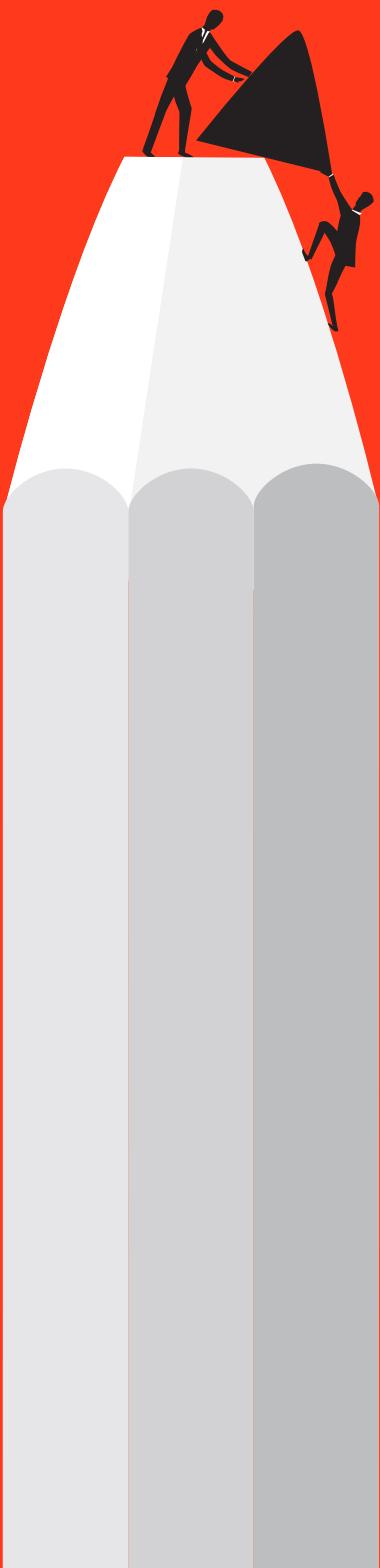

اُخْبَرِی از بالای خط

جیم دثمر، دایانا چاپمن و کیلی وارنر کلیمپ
رویکردی جدید برای موفقیت پایدار
عماد قائeni و مرتضی خضری پور

نویسندها: جیم دثمر، دایانا چاپمن و کیلی وارنر کلمنپ

مترجمان: عmad قائeni و مرتضی خضری پور

نسخه پرداز: کیوان دهقان پور

مدیر هنری و طراح جلد: مجید زارع

شابک: ۹۷۸-۰-۵۸۹-۶۲۲-۷۰۸۹

چاپ اول: زمستان ۱۳۹۹

شمارگان: ۱۵۰۰ جلد

ناشر: آریانا قلم

نشانی: خیابان سهروردی جنوبی، ملایری پور غربی، پلاک ۳۷، واحد ۱

تلفن: ۸۸۳۴۲۹۱۰

فروشگاه اینترنتی: www.AryanaGhalam.com

رسم الخط این کتاب براساس دستور خط فارسی فرهنگستان زبان و ادب فارسی است.

همه حقوق برای انتشارات آریانا قلم محفوظ است.

هرگونه تقلید و استفاده از این اثر به هر شکل بدون اجازه کتبی ممنوع است.

سرشناسه: دثمر، جیم؛ –

عنوان و نام پدیدآور: رهبری از بالای خط: رویکردی جدید برای موفقیت پایدار/

جیم دثمر، دایانا چاپمن و کیلی وارنر کلمنپ؛ ترجمه عmad قائeni و مرتضی خضری پور.

مشخصات نشر: تهران: آریانا قلم، ۱۳۹۹.

مشخصات ظاهری: ۳۲۰ ص، ۱۶۰×۲۱۰ مم

شابک: ۹۷۸-۰-۵۸۹-۶۲۲-۷۰۸۹

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

عنوان اصلی: [2015] The 15 commitments of conscious leadership: a new paradigm for sustainable success

عنوان دیگر: رویکردی جدید برای موفقیت پایدار.

موضوع: رهبری - جنبه‌های روان‌شناسی / Leadership - Psychological aspects

موضوع: ذهن‌آگاهی (روان‌شناسی) / Mindfulness (Psychology)

شناسه افزوده: چاپمن، دایانا، ۱۹۲۸، م، Chapman, Diana, 1928 /

شناسه افزوده: کلمنپ، کیلی / Klemp, Kaley

شناسه افزوده: قائeni، عmad، ۱۳۵۹ - ، مترجم

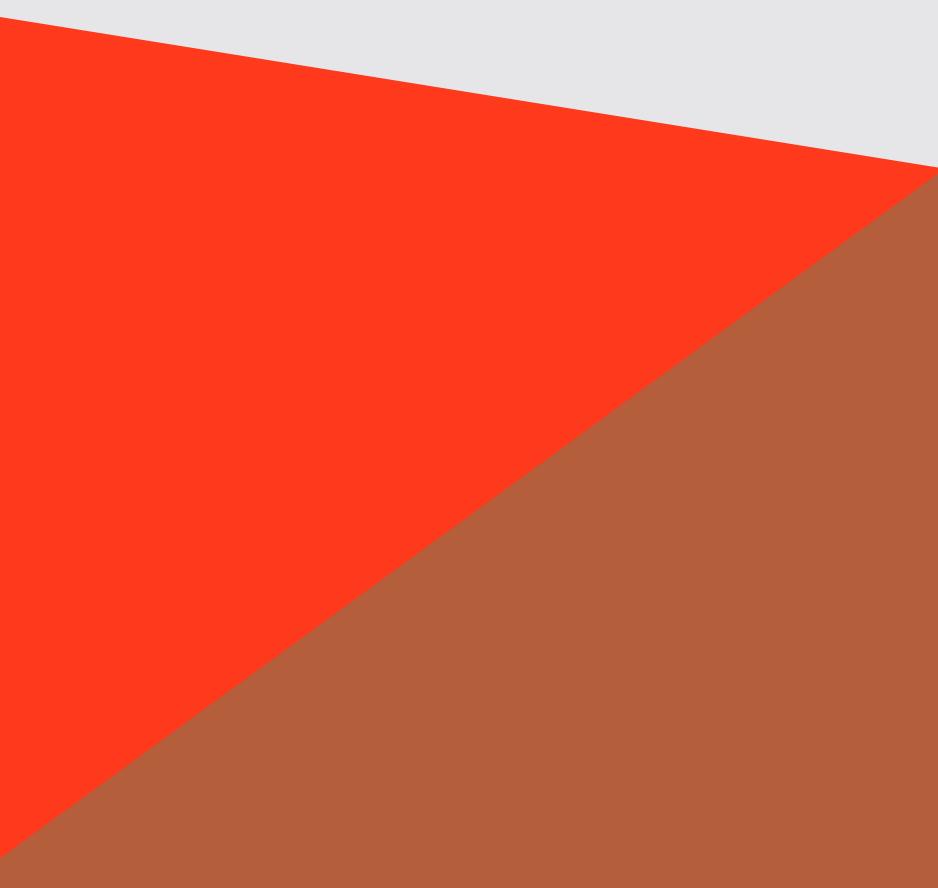
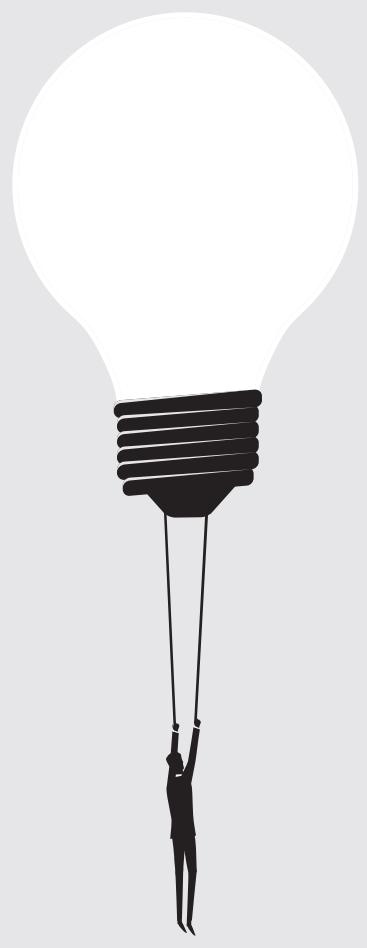
شناسه افزوده: خضری پور، مرتضی، ۱۳۶۳ - ، مترجم

ردیبلی کنگره: HD ۵۷/۷

ردیبلی دیوبی: ۶۵۸/۴۰۹۲

شماره کتاب شناسی ملی: ۷۳۹۱۶۴۶

پیشگفتار نویسندها برای چاپ فارسی

Yesterday I was clever, so I wanted to change the world. Today I am wise, so I am changing myself.

– Rumi

We are delighted to introduce the Persian edition of *The 15 Commitments of Conscious Leadership: A New Paradigm for Sustainable Success*. We firmly believe that conscious leadership has no boundaries and these commitments can be beneficial for all people regardless of their cultures, nationalities, and backgrounds. Iranian culture with its rich heritages like Rumi's poems, that point out conscious living, has an enormous potential for adopting this approach.

Many different frameworks and methods are available for enhancing leadership effectiveness, but sustainability is an important aspect which is often unconsciously neglected. Sustainable leadership is taking mindful actions while holding a holistic view to acknowledge the unity of the universe and humanity.

This book will serve you to be a better leader by taking 100% responsibility for your long-term impact on the world, no matter what roles or positions you may have. We wish you lead consciously and enjoy sustainable success.

Jim Dethmer, Diana Chapman & Kaley Warner Klemp

دیروز باهوش بودم، ازان رو می خواستم دنیا را دگرگون کنم. امروز عاقلم،
بنابراین درحال تغییر دادن خودم هستم.

منسوب به مولانا

از معرفی نسخه فارسی کتاب رهبری از بالای خط: رویکردی کاملاً جدید برای موفقیت پایدار به شما خرسندیم. قویاً باور داریم رهبری آگاهانه حدومرزی نمی شناسد و این پیمانها برای همه انسانها قطع نظر از فرهنگ، ملیت و پیشینه شان سودمندند. فرهنگ ایرانی با میراث غنی ای همچون اشعار مولانا، که زندگی آگاهانه را خاطرنشان می کند، ظرفیت شگرفی برای در پیش گرفتن این نگرش دارد.

چارچوبها و روش های بسیار متفاوتی برای ارتقای اثربخشی رهبری وجود دارد، اما در بسیاری از آنها پایداری جنبه مهمی است که نا آگاهانه مغفول می ماند. رهبری پایدار به معنای در پیش گرفتن اقدامات آگاهانه همراه با حفظ دیدی کل نگر و توجه به یگانگی جهان هستی و انسان است.

فارغ از هر نقش یا جایگاهی که دارید، این کتاب کمکتان می کند مسئولیت تمام و کمال تأثیر بلندمدستان در جهان را پذیرید و از این طریق رهبر بهتری بشوید. امیدواریم آگاهانه رهبری کنید و از موفقیت پایدار بهره مند شوید.

جیم دثمر، دایانا چاپمن و کیلی وارنر کلمن

پیشگفتار از منظر خودشناسی

موضوع آگاهی از چند دهه پیش تاکنون درحال خروج تدریجی از برج عاج عزلت‌نشینی‌های عرفانی قدیم و تبدیل شدن به صحبت روزمره متخصصان امروز در حوزه‌های گوناگون است. من به این روند همواره حس دوگانه‌ای داشته‌ام و دارم. از طرفی خوشحالم که آگاهی جمعی می‌تواند با فراگیر شدن این موضوع بالاتر رود و دست‌کم خواب عمیق مردم در روزمرگی‌های عادتی‌شان کمی سبک‌تر شود، اما از طرف دیگر، نگران از دست رفتن اصالت آنم، زیرا چیزی که بخواهد در سطح گسترش پیدا کند خواهناخواه باید از عمق خود کم کند.

به هر تقدیر، رویکرد درست را در این می‌بینم که با جریان همراه شوم و به گسترش آن کمک کنم، ولی هم‌زمان برای حفظ کیفیت کار به اندازه خودم مسئول و در تلاش باشم. مقدمه حاضر را نیز با همین حس و رویکرد نوشته‌ام.

آگاهی چیست؟

پیش از آنکه بخواهیم آگاهی را در عمل به کار بگیریم، ابتدا باید درباره چیستی آن صحبت کنیم. آگاهی چیزی زیربنایی تراز دانش و اطلاعات و از جنس حضور و توجه است. فرض کنید شما شخصی متخصص در زمینه کار با نرم‌افزار پیچیده‌ای هستید و اکنون دارید روش کار با آن را به جمعی آموزش می‌دهید. در اینجا محتوای صحبت شما اطلاعات و دانشتان درباره نرم‌افزاری است که دارید به شنوندگان‌تان منتقل

می‌کنید، اما آگاهی شما بستگی دارد به مقدار حضور و توجه لحظه‌به‌لحظه شما به خودتان، به شنوندگان‌تان و نحوه تعاملی که بین شما و شنوندگان‌تان در جریان است.

۱۲ - موضع‌های آگاهی

اگر آگاهی از جنس حضور و توجه است و نه از جنس دانش و اطلاعات، پس موضوع‌های آن نیز همه باید از جنس زمان حال باشند، یعنی باید همواره در تغییر و در جریان باشند، زیرا به چیزهایی که در زمان حال هستند می‌توانیم توجه کنیم و با آنها رابطه مستقیمی برقرار کنیم، ولی چیزهایی که در زمان حال نیستند فقط در حافظه ما جا دارند و نمی‌توانیم با آنها رابطه مستقیمی برقرار کنیم. فقط می‌توانیم به آنها فکر کنیم. در همان مثال آموزش نرم‌افزار، اطلاعات شما درباره نرم‌افزار از قبل در حافظه شما ثبت و ثابت شده است، اما انتقال این اطلاعات به مخاطب‌تان فرایند جاری‌ای در زمان حال است که لحظه‌به‌لحظه درحال تغییر است.

مواردی که می‌توانند موضوع توجه و آگاهی باشند از این قرارند:

بدن و حرکت‌های آن: بدنتان به صورت پیوسته درحال تغییر است. قفسه سینه و شکم همراه با دم و بازدم بازوسته می‌شوند؛ زیان، لب‌ها و دستان‌تان به هنگام صحبت کردن مشغول حرکت‌اند؛ و بقیه قسمت‌های بدن نیز به همین ترتیب؛ مثلاً، گردن خود را به این سو و آن سو می‌چرخانید، روی پاهای خود جایه‌جا می‌شوید، پلک می‌زنید و...

حس‌های بدنی: بدنتان لحظه‌به‌لحظه حس‌های مختلفی را نمایان می‌کند، حس‌هایی مانند سرما، گرما، درد، خارش، گرفتگی، مورمور شدن، گرگز کردن، پرش‌های ماهیچه‌ای و غیره، که می‌توانند از کاملاً برجسته و مشخص تا بسیار ظریف و نامحسوس باشند.

حالت‌های ذهنی: تمام احساس‌ها و عواطف‌تان بخشی از حالت‌های ذهنی شما هستند، مانند شادی، غم، ترس، خشم، اضطراب، آرامش، شرم، حسادت، خستگی، کلافگی، سرحالی، احساس پرانرژی بودن یا احساس بی‌رقی، علاقه‌مندی یا بی‌علاقگی، حضور و تمرکز زیاد یا گیجی و حواس‌پرتی، و بسیاری حالت‌های دیگر.

محتويات ذهن: محتويات ذهن فکرها هستند. فکرها هستند که عواطف و حالت‌های ذهنی شما را تشکیل می‌دهند و از آن طرف، حالت‌های ذهنی موجب تولید فکرهای متناسب با خودشان می‌شوند. حالت‌های ذهنی و محتويات ذهن در عمل جريان يكپارچه‌اي تشکيل می‌دهند و واقعیت‌هایی مجزا از هم نیستند.

محیط: هرآنچه در محیط می‌تواند به ادراک حواس‌تان درآید می‌تواند جزو موضوع‌های آگاهی شما باشد، مانند چهره افرادی که مشغول صحبت کردن با آنها بودند، مدل ورنگ لباس‌هایی که پوشیده‌اند، انواع وسایلی که در اطراف وجود دارند، و تمام صداهایی که به گوشتان می‌رسند، اعم از صحبت کردن مخاطبان‌تان با هم یا سروصدای بیرون و بسیاری چیزهای دیگر.

اما مهم‌ترین موضوع آگاهی خود آگاهی است. به عبارت دیگر، مهم‌ترین موضوعی که باید به آن توجه داشته باشیم خودمانیم. باید متوجه باشیم چگونه به بدنمان، احساس‌هایمان، فکرهایمان و محیطمان توجه می‌کنیم. باید به نحوه توجه کردنمان توجه داشته باشیم. باید مشاهده‌کننده خودمان در هنگام مشاهده چیزها باشیم. باید به عملکرد ادراکی خود، مستقل از موضوع ادراکمان، آگاه باشیم. و به صورت ساده و خودمانی، باید همواره وجود خودمان را احساس کنیم و از بودن خودمان غافل نباشیم. آگاهی در اصل و اساسی خود به مقوله من و بی‌منی مربوط است. اگر حضور و توجه درستی به خود نداشته باشیم، ذهن می‌تواند اطلاعات خود را به صورتی نادرست پردازش کند و به نتیجه‌های نادرست برسد. بنیادی‌ترین نتیجه نادرستی که ذهن به آن رسیده است احساس توهمنی ولی بی‌نهایت قدرتمندی از خود همچون موجودیتی مجزا و بیگانه با بقیه جریان وجود است، همان چیزی که به آن، خود، من، نفس و غیره نام داده‌اند.

حضور و توجه به خود و عملکردهای آن می‌تواند ماهیت خیالی آن را روشن و ما را از هویت‌سازی با آن رها کند. این من انتزاعی و خیالی، که ذهن به خطای سرهمندی کرده است، ریشه تمام خطاهای انسان است و سروکار داشتن آگاهی با من و بی‌منی در واقع سروکار داشتن آگاهی با سلامت داشتن یا نداشتن است.

وضعیت‌های چهارگانه‌ای که در پیشگفتار این کتاب نام برده شده و رهبری از موضع آنها تقسیم‌بندی شده است درواقع تقسیم‌بندی‌ای براساس من و بی‌منی است که می‌توانم آن را به صورت زیر توصیف کنم.

وضعیت بر من^۱: وضعیت منی که قربانی و اداره‌شونده است.

وضعیت به وسیله من^۲: وضعیت منی که مسئول و منشأ اثر است.

وضعیت از طریق من^۳: وضعیت منی که در هماهنگی و توازن با دنیای پیرامون خود است.

وضعیت انگار من^۴: وضعیت بی‌منی.

برطبق مدل بالا، هرچه از وضعیت اول به سمت وضعیت چهارم پیش می‌رویم، هم زندگی شخصی و روابط فردی‌مان و هم حوزه کار و روابط کاری‌مان سالم‌تر، شکفته‌ترو رضایت‌بخش‌تر می‌شوند. البته هرچه به سمت وضعیت چهارم پیش می‌رویم، آموزش نیز دشوار‌تر می‌شود، زیرا درک مقوله من و بی‌منی بسیار درونی و انتقال آن بسیار دشوار است. اما به قول مولانا، «آب جیحون را اگر نتوان کشید / هم زقدر تشنگی نتوان برید.» و این توصیه‌ای است که نویسنده‌گان کتاب به کار بسته‌اند. آنها بدون آنکه به‌طور مستقیم از واژگان من و بی‌منی استفاده کنند، آموزش‌های خود در امر رهبری را به‌ نحوی ارائه کرده‌اند که به کارگیری آنها تقریباً می‌شود معادل همان حرکت از وضعیت اول به سمت جلو. اما جنبه جالب دیگری که وجود دارد کنار گذاشتن وضعیت چهارم و صرفاً اشاره مختصری به آن است.

حقیقت آن است که دنیای امروز هنوز از آمادگی لازم برای درک مفهوم بی‌منی بسیار به دور است و اصرار بر وارد کردن آن در آموزش‌های عمومی صرفاً باعث به بی‌راهه رفتن و به ابتذال کشیده شدن آن می‌شود.

-
1. To Me
 2. By Me
 3. Through Me
 4. As Me

۱- آگاهی در عمل

به موضوع‌های آگاهی، یعنی انواع چیزهایی که می‌توان به آنها توجه کرد و با آنها رابطه مستقیمی برقرار کرد، اشاره کردم، اما باید تأکید کنم که در کار خودشناسی، موضوع‌های آگاهی اهمیت زیادی ندارند و چیزی که حائز اهمیت اصلی است فرایند آگاهی است. به بیان دیگر، چیزهایی که می‌بینید اهمیت زیادی ندارند، بلکه شما باید آن چیزها را می‌بینید اهمیت دارید. مهم نیست دارید آسمان و ابرها را مشاهده می‌کنید، حواستان به حس‌های بدنتان است، دم و بازدم خود را دنبال می‌کنید، متوجه فکرهای خود هستید یا احساس مثلاً خشم خود را زیر نظر گرفته‌اید. در تمام این موارد، ذهن ادراک‌کننده شما باید واجد شرایط خاصی باشد تا بتوان بر روی عملی که انجام می‌شود نام آگاهی، توجه، حضور، مشاهده، مراقبه^۱، حال آگاهی^۲ یا نام‌های دیگری که ممکن است به این فرایند داده شود گذاشت.

۲- ویژگی‌های آگاهی درست

۱. ارادی بودن: در آگاهی و توجه قرار گرفتن کاری ارادی است. برای اینکه در وضعیت آگاهی باشیم باید بخواهیم حضور داشته باشیم و توجه کنیم، و گرنه آگاهی اتفاق نمی‌افتد و ذهن به عملکرد عادتی و خودکار خود ادامه می‌دهد. باید بخواهیم حواسمان به خودمان باشد، و گرنه ذهنمان در موضوع‌های ادراکی خودش غرق می‌شود و دیگر وجود و حضور خود را تجربه نخواهیم کرد.
۲. فرآگیر بودن: آگاهی امری انتخابی نیست. در تمرین‌های اصیل مراقبه هیچ موضوعی برای توجه انتخاب نمی‌شود و آنچه به آن توجه می‌شود زمان حال با تمامی اجزای آن و همه تغییرهایی است که می‌کند. آگاهی نباید با انتخابگری

1. meditation

2. mindfulness

محدود شود و باید باز و گستردہ باقی بماند. اگر برای آگاهی موضوعات مشخصی انتخاب کنیم، تبدیل به تمرينی تمرکزی می شود و حضور نسبت به خود و زمان حال خود را از دست می دهیم.

۳. غیرپردازشگرانه بودن: آگاهی یعنی توجه خالص و بدون پردازش؛ یعنی فکر نکردن به چیزی که به آن توجه می کنیم. البته فکرها همواره در جریان اند و خود جزو موضوع های توجه به حساب می آیند، ولی به هنگام توجه بی واسطه به چیزها ما به طور ارادی فکر نمی کنیم. همان طور که اشاره کردم، آگاهی امری ارادی است و در این کار اراده ما براین است که فقط مشاهده گر باشیم و هیچ نوع قضاوتی نکنیم، نظری ندهیم، نتیجه ای نگیریم و خلاصه هیچ نوع تداخل فکری ای ایجاد نکنیم.

۴. پیوسته بودن: آگاه بودن کاری لحظه به لحظه است. ازانجا که جریان زمان حال لحظه به لحظه برقرار است، توجه به آن نیز باید فرایندی لحظه به لحظه باشد. البته خواهی نخواهی حواس پرتی و دوباره به خود آمدن اتفاق می افتد، ولی اراده ما براین است که پیوسته مشغول نظاره گری باشیم و کار دیگری که ما را از توجه پیوسته خارج کند انجام ندهیم.

۵. پذیرش: پذیرش را آخرین ویژگی ذکر کردم تا روی آن تأکید خاص تری بکنم. در کار حضور و آگاهی، وضعیت ذهن به این صورت است که هیچ پیش فرض و باید و نبایدی ندارد و در برابر هر آنچه به تجربه درآید باز و پذیراست. ما به مراقبه نمی نشینیم که تجربه خاصی بکنیم یا اتفاق خاصی بیفتاد، بلکه می خواهیم زمانی را در ارتباط با خود سپری کنیم و عملکرد آگاهی خود را در ادراک انواع تجربه های خود و واکنش هایی که به آنها نشان می دهد تماشا کنیم. هرچه پذیرش کامل تری داشته باشیم، با خود و واقعیت های زمان حال خود در ارتباط کامل تری قرار می گیریم و هرچه پذیرشمان کمتر باشد، بیشتر با خود و چیزها به درگیری می افتهیم.

در این کتاب، مدل اصلی برای رهبری آگاهانه خط افقی ساده‌ای است و همچنین چهار وضعیت رهبری و پانزده پیمان رهبری ارائه شده است، که همگی به نوعی با مقوله آگاهی در ارتباط‌اند. درباره چهار وضعیت رهبری و ارتباط آنها با آگاهی و موضوع من و بی‌منی کمی پیش‌تر توضیح دادم. اکنون این مقدمه را با توضیح ارتباط آگاهی با مدل خط افقی و پیمان‌های رهبری به پایان می‌برم تا کاربرد مطالبی که درباره آگاهی تشریح کردم تاحدی مشخص شود. البته شایان ذکر است که کارکرد این کتاب آموزش آگاهی و حضور نیست و صرفاً به کاربردهای آن در حوزه رهبری سازمانی می‌پردازد. برای آشنا شدن و تسلط پیدا کردن به این امر، رهبران سازمانی و دیگر علاوه‌مندان باید کتاب‌هایی را که در این‌باره نوشته شده‌اند مطالعه و در برنامه‌های آموزشی مربوط شرکت کنند تا بتوانند آموزش‌های لازم را فرابگیرند و به تمرین کردن آنها مشغول شوند.

مدل خط افقی بیان می‌کند که ما در هر لحظه یا در بالای این خط، یعنی در وضعیت اثربخش برای رهبری، یا در پایین این خط، یعنی در وضعیت ناکارآمد برای رهبری، قرار داریم. از رهبران خواسته می‌شود همواره خود را از نظر قرار داشتن در بالا یا پایین این خط بررسی کنند. این کار نیاز به حضور و آگاهی دارد. برای این کار، شخص باید اولین اصل خودشناسی، یعنی «فلش به درون»، را به اجرا بگذارد. فلاش به درون یعنی مکث کردن و آگاهی پیدا کردن از خود و حالت ذهنی خود. در اینجا شخص می‌شود شخص در بالای خط قرار گرفته است یا در پایین آن. براساس چهارمین ویژگی آگاهی درست، یعنی پیوسته بودن آگاهی، رهبر سازمان باید به صورت پیوسته از وضعیت خود آگاه باشد، زیرا ذهن همواره در تغییر است و به طور نوسانی در بالا یا پایین خط قرار می‌گیرد. هرچه پیوستگی آگاهی بیشتر رعایت شود، رهبر از قرار گرفتن خود در پایین خط زودتر مطلع می‌شود و بهتر می‌تواند از رفتارهای نامناسبی که از موضع پایین خط بروز می‌کنند جلوگیری کند تا دوباره در موضع بالای خط قرار بگیرد و رفتار لازم را بروز دهد. به این ترتیب، پیوسته در آگاهی قرار داشتن موجب کمتر شدن خطاهای رهبر و بهبود وضعیت رفتاری او در مجموعه سازمان تحت هدایت خود می‌شود.

پیمان‌های پانزده‌گانه نیز هریک به نوعی با حضور و آگاهی رهبر در ارتباط‌اند. برای جلوگیری از طولانی شدن کلام به تک‌تک پیمان‌ها اشاره نمی‌کنم و فقط چند مورد را برای نمونه بررسی می‌کنم.

برای مثال، مهم‌ترین پیمان مطرح شده در کتاب پیمان اول است که درواقع زیربنای اجرایی پیمان‌های دیگر به حساب می‌آید. این پیمان، که مسئولیت‌پذیری در همه زمینه‌های جسمی، احساسی، ذهنی و معنوی است، با ویژگی‌های دوم و چهارم آگاهی درست، یعنی فراگیر بودن و پیوسته بودن، در ارتباط است. فقط رهبری قادر خواهد بود در تمامی زمینه‌ها مسئولیت‌پذیر باشد که بتواند آگاهی خود را بدون محدود شدن در موضوعی مشخص به تمامی موضوع‌ها معطوف نگه دارد و این کار را به صورت پیوسته به انجام برساند. پیمان ششم نیز که به تمامیت رهبر اشاره دارد به همین ترتیب از این دو ویژگی آگاهی درست تغذیه می‌شود.

مثال دیگر پیمان دوم یا یادگیری از طریق کنجکاوی است. برای اجرای این پیمان، رهبر نیاز دارد ذهنی باز و بدون پیش‌فرض داشته باشد تا بتواند با همه موقعیت‌ها به صورتی شایسته و سازنده روبه رو شود. پنجمین ویژگی آگاهی درست، یعنی پذیرش، در این زمینه به کار می‌آید. پذیرش همچنین به رهبر برای انجام دادن پیمان دهم، یعنی بررسی کردن نظر مخالف، نیز کمک می‌کند.

صحبت من در اینجا به پایان می‌رسد. خواننده عزیز می‌تواند در خلال مطالعه کتاب حضور روح آگاهی را در جای جای آن احساس کند. امیدوارم نشر این کتاب به افزایش آگاهی در اداره سازمان‌های ما کمک شایانی کند و باعث ارتقای صحت و سلامت آنها شود. به نویسندهان، مترجمان و ناشران این کتاب خوب خسته نباشید و خدا قوت می‌گوییم و برای آنان آرزوی توفیق و بهروزی دارم.

کورش حشمتی

مربی و تسهیلگر گروه‌های دیالوگ مبتنی بر مشاهده‌گری

پیشگفتار از منظر رهبری سازمانی

مدت‌هاست که وقتی درباره رهبری سازمانی صحبت می‌شود، خیلی از افراد به یاد مباحثی مانند سبک‌های رفتاری رهبران سازمانی و فنونی در متقاudsازی یا انگیزه‌بخشی به افراد یا ایجاد انسجام جمعی می‌افتنند. این در حالی است که مدتی است توجه به اهمیت زیاد ویژگی‌های وجودی خود رهبران سازمانی، آن‌هم از زاویه تأثیرهای آنها از جهت نوع «بودنشان» (به تعبیر اریک فروم) در رفتارهایشان، درحال گسترش است. از این منظر فقط آنچه رهبران سازمانی انجام می‌دهند مهم نیست، بلکه مهم‌تر آن است که آنها اعمال خود را با چه انگیزه‌هایی و با چه نوع تعهدی در قبال خود و دیگرانسان‌ها انجام می‌دهند. اصالت وجودی رهبران سازمانی و برداشتی که از هویت خود و تعاملشان با جهان و سایر انسان‌ها دارند موجب می‌شود که میزان ارزش‌آفرینی حقیقی و پایداری لازم در رفتارهای آنها ایجاد و حفظ شود.

کتاب حاضر ترجمۀ اثری است که از چنین منظری به رهبری مدیران سازمانی نگریسته است و دوستان عزیزم، جناب آقای قائی و جناب آقای خضری‌پور، با علاقه‌مندی و توجه زیاد در انجام دادن این ترجمه آن را تقدیم به جامعه علاقه‌مندان به مباحث رهبری سازمانی کرده‌اند. هرچند انتظار می‌رود که این کتاب برای مدیران بسیار مفید باشد، برای هر انسانی که به دنبال رشد وجودی خود است نیز می‌تواند منبعی تأمل برانگیز باشد.

از ویژگی‌های اصلی این کتاب این است که رهبری برای مدیران را حاصل

«پیمان» هایی می داند که افراد درباره خود و دیگران با خود می بندند و با انتخاب مختارانه و آگاهانه این پیمانها، نسبت جدیدی با خود و محیط پیرامون خود برقرار می کنند. از منظراً این کتاب، رهبری مدیران ابتدا از رهبری بر خود آغاز می شود. این نوع رهبری آگاهانه بر خود انسان را از حالتی منفعل و آسیب پذیر در قبال عوامل محیطی خارج می کند و وی را تبدیل به فردی فعال، مسئولیت پذیر در قبال زندگی خود و دیگران و کنجکاو برای یادگیری عمیق می کند. در مقابل، وقتی انسان عمدتاً خود را محصول محیط پیرامونی بداند، توان رهبری بر خود را از دست خواهد داد و در صورت شکست، دیگران و عوامل محیطی را سرزنش خواهد کرد و حتی قدر موقیت های خود را نیز حقیقتاً خواهد دانست و از فرصت ها نیز برای یادگیری و شادمانی بهره مند نخواهد شد. به تعبیری دیگر، وقتی اصالت کافی در فرد وجود نداشته باشد، وی بیشتر تسلیم شرایط محیطی است و عوامل بیرونی است که هویت وی را تعریف می کند، از این رو، در برابر پدیده ای بیرونی منفعل می شود و دنباله رو خواهد بود و ممکن است با حس قوی سرزنش و تسلیم منفعانه تبدیل به فردی شود که نتواند ارزش آفرینی کند. وقتی فردی انتخاب مختارانه ای می کند که خودش «هویت مبتنی بر بودن» خود را تاحدامکان فعالانه خلق کند و در قبال آنچه هست مسئولانه برخورد کند، تعاملش با دیگران شفاف تر و مسئولانه تر خواهد بود و زندگی اش بیشتر بر «خود حقیقی اش» منطبق خواهد بود. همچنین فردی که بر ذهن و وجودش خودآگاهی دارد، با خود مشاهده گری به احتمال بیشتری ظرفیت های لازم را برای رشد و ارزش آفرینی خود مسئولانه خلق می کند. کتاب یک مرحله هم فراتر می رود و به خواننده پیشنهاد می کند تا این پیمان را بینند که دل خود را به روی دیگران بگشاید و با تعاملی شفاف و خیرخواهانه برای دیگران ارزش آفرین باشد. شاید نکته ای کلیدی در این کتاب این باشد که صرفاً انتخابگری را برای تقویت رهبری بر خود کافی نمی داند، بلکه فراتراز نگاهی فرمد محور به هویت انسان نگاه می کند و رشد وی را در پذیرش نقش دیگران و قدردانی از آنها در خلق زندگی اش می داند که به اتفاق دیگران می آفریند.

یکی از الگوهای مفهومی جالب مطرح شده در کتاب الگویی است که در فصل دوم و برای معرفی چهار نوع هویت فردی در قبال خود و جهان پیرامون مطرح شده است. براساس این الگو، چهار حالت در تبیین هویت انسان در عرصه‌های مختلف قابل تعریف است. این چهار حالت بیان وضعیت‌هایی است که میزان اصالت و همچنین ارزش‌آفرینی وی را به تصویر می‌کشد. گرچه براساس نظر مطرح شده در فصل دوم کتاب، حرکت از وضعیت برمن (با تأثیرپذیری زیاد از محیط) به بهوسیله من (با عمدۀ کردن انتخابگری خود) برای عمدۀ رهبران سازمانی کفايت می‌کند، به نظرم صرفاً ایجاد این تغییر وضعیت کفايت ندارد. توقف در وضعیت بهوسیله من در موقعیت‌های مختلف گرچه شرایط خوبی برای مسئولیت‌پذیری و تأثیرگذاری ایجاد می‌کند، ممکن است زمینه‌ساز خودرأیی و منیت فرد شود. حتی ممکن است دیگران در کنار چنین فردی احساس رشد و شکوفایی نکنند و از وی گریزان شوند، زیرا ممکن است وی تأکید بر محیطی کنترلی بر دیگران کند. از این‌رو، به نظرمی‌رسد که برای رشدی ارزش‌آفرین و پایدار حتماً باید تغییر وضعیت به از طریق من (درک تعامل خود با پدیده‌های پیرامونی و سایر انسان‌ها از طریق خلق معنای زندگی) انجام شود. برخی از تعهداتی تبیین شده در کتاب از جمله پیمان‌های هفتم، سیزدهم و چهاردهم می‌توانند نمونه‌هایی از هویت از طریق من باشند. تأمل بیشتر روی فصل دوم کتاب و الگوی مطرح شده در آن را به خصوص برای کسانی که به مفاهیم اصالت و رهبری اصیل نیز علاقه‌مندند متواضعانه توصیه می‌کنم.

شاید برای عده‌ای مسیر مطالعه و کسب تجرب مرتبط با پیمان‌های ذکر شده در این کتاب همراه با نوعی کمال‌گرایی باشد. از این‌رو، توجه به آن به عنوان خطر و پرهیز از آن در هنگام مطالعه کتاب و مسیر تجرب پیمان‌هایی که در آن مطرح شده است احتمالاً مفید باشد. برخی افراد کمال‌گرا با شروع چنین تجربی ممکن است به دلیل موفقیت‌های ناکافی از نظر خودشان در انجام دادن این تعهدات دچار سرخوردگی یا یأس شوند. به نظرم بتوان این‌گونه پیشنهاد داد که در هر حال هر انسانی علی‌رغم بستن

پیمان‌هایی با خود و در تعاملاتش با دیگران ممکن است گاهی مرتكب اشتباه‌هایی شود یا در لحظاتی نتواند با خودآگاهی به پیمان‌هایش وفادار بماند. بدون اینکه قصد توجیه منفی این اشتباهات را داشته باشم، به نظرم یکی از نکات کلیدی برای رشد این است که از کمال‌گرایی در رشد پرهیزکنیم و در عین داشتن شفقت با خود و دیگران، بپذیریم که به دلیل محدودیت‌های انسانی خود، ممکن است در موقعیت‌هایی اشتباه کنیم و متأسفانه گاهی حتی از پیمان‌های حقیقی خود غفلت کنیم. در چنین شرایطی کافی است که با تقویت خودآگاهی و ادامه حقیقی پیمانی که با خود بسته‌ایم بدون سرزنش‌های مخرب و زیان‌بار مجدداً به طوراصلیل به مسیر صحیح بازگردیم و با تمام وجود مجدداً برای آن پیمان متعهدانه بکوشیم.

در پایان امیدوارم با انتخابی که برای مطالعه عمیق این کتاب دارید از مطالعه آن لذت ببرید. از آن مهم تر اینکه آرزو دارم تا آموزه‌های این کتاب در کنار آموزه‌های مشابهی که در فرهنگ ارزشمند خود داریم منشأ پیمان‌هایی اصیل و ارزش‌آفرین برای همهٔ ما باشد.

سید بابک علوفی

دانشیار دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه صنعتی شریف

مقدمهٔ مترجمان

جملهٔ بی قراری ات از طلب قرار توست
طالب بی قرار شوتا که قرار آیدت
مولانا

۱ داستان ما و این کتاب

شاید برایتان جالب باشد که بدانید آشنایی ما به ترجمهٔ این کتاب برمی‌گردد. عmad چند سالی است که در زمینهٔ پروش مهارت‌های رهبری مدیران کار می‌کند. او متوجه شده است که برای ایجاد تحول پایدار در رهبری به تغییرات عمیق‌تری در سطح آگاهی و نگرش افراد نیاز است.

مرتضی هم مدتی است که آگاهی‌بخشی در فضای کسب‌وکار را به منزلهٔ حوزهٔ تمرکز انتخاب کرده است و روی مشاهده‌گری و ارتباط شفاف، که پایه‌هایی برای تحول سازمانی است، کار می‌کند.

عmad در مسیر جست‌وجوها و مطالعه‌هایش با مفهوم حال آگاهی آشنا شد و به این درک رسید که این رویکرد به شکلی ریشه‌ای به مسائل می‌پردازد. موضوع آن قدر برایش جذاب بود که پایان‌نامهٔ دکتراش را حول این مفهوم تعریف کرد. هدف یافتن پاسخ این سؤال بود که آیا آگاه‌تر شدن و انجام دادن تمرینات مراقبه می‌تواند به فرد کمک کند رهبر بهتری بشود یا نه. احتمالاً می‌توانید نتیجهٔ را حدس بزنید. مدیران بدون اینکه آموزش‌های نظری در زمینهٔ رهبری ببینند، صرفاً با شرکت در دورهٔ ۸ هفته‌ای

ام بی اس آر^۱ و انجام دادن تمرینات مراقبه، از نظر کارکنانشان تبدیل به رهبران اصیل‌تر و تأثیرگذارتری شدند.

مرتضی، که از همان ابتدای تحصیل در رشتۀ ام بی ای دغدغۀ معنایابی برای زندگی را داشت، به موضوعات مرتبط با تحصیل و کار نیاز از این دیدگاه نگاه می‌کرد. در قبال مدل‌ها و انگیزه‌های مرسوم در دنیا کسب‌وکار دیدی نقادانه داشت و به این فکر می‌کرد که منافع و موققیت‌هایی که به دنبال آنها می‌دویم آیا حقیقتاً به نفع ما هستند و مایه کامیابی ما می‌شوند. او از فروردین سال ۹۴، به واسطۀ آشنایی و تعامل با گروهی با محوریت حال‌آگاهی و ارتباط شفاف، در معرض بینشی متفاوت و راهگشا قرار گرفت. و از آن زمان سعی داشته است در فصل مشترک کسب‌وکار و آگاهی فعالیت و نقش‌آفرینی کند.

هر دوی ما به طور جداگانه به این نتیجه رسیده بودیم که کتابی با مضمون حال‌آگاهی و رهبری سازمانی ترجمه کنیم و چه انتشاراتی بهتر از آریانا قلم! این‌گونه شد که از طریق خانم محمدی، مدیر انتشارات آریانا قلم، به یکدیگر معرفی شدیم و یکی از نتایج این آشنایی همین کتابی است که اکنون پیش روی شماست.

۱۰ کجا دنبال کلید بگردیم؟

می‌گویند روزی ملانصرالدین داشت دنبال کلید خانه‌اش می‌گشت. رهگذری از ماجرا باخبر شد، به کمک او آمد و ساعتی با هم به جست‌وجو پرداختند. رهگذر، خسته و مأیوس از پیدا کردن کلید، از ملانصرالدین پرسید، «مطمئنی کلیدت را اینجا گم کرده‌ای؟» ملانصرالدین گفت، «نه! جلو خانه‌ام گمش کرده‌ام، ولی چون اینجا نور بهتری دارد، اینجا به دنبالش می‌گردم!»

همان‌طور که این حکایت به ما گوشزد می‌کند، اگر پیش از آنکه مسئله‌ای را خوب بشناسیم به دنبال پاسخ‌بگردیم، دست‌کم بخشی از انرژی‌مان را تلف کرده‌ایم.

۱. MBSR: Mindfulness-Based Stress Reduction

و این کار معمولاً باعث پیچیده‌تر شدن صورت مسئله نیز می‌شود. به باور ما، اولین و مهم‌ترین گام برای بهبود، تغییر یا تحول پیدا کردن درکی عمیق و ظرفی از صورت مسئله و وضعیت موجود است.

شما وضعیت موجود را چطور می‌بینید؟ اوضاع و احوال خودتان، کسب‌وکارتان یا سازمانی که در آن کار می‌کنید، وضعیت جامعهٔ بشری، و حتی کره زمین. خوب است کمی به پاسخ این سؤال فکر کنید.

بیایید با کسب‌وکارها شروع کنیم. چرا؟ از نظر ما کسب‌وکارها و سازمان‌ها اهمیت بسیاری دارند. هم بخش قابل توجهی از عمر ما صرف حضور و فعالیت در آنها می‌شود، هم قدرت تأثیرگذاری کسب‌وکارها در دنیا و زندگی ما آدم‌ها بسیار زیاد است و روزبه روز هم بیشتر می‌شود. بسیاری از رهبران سازمانی چالش‌هایی در کسب‌وکار دارند (متاثر از شرایط محیطی، فضای رقابتی، مشکلات درون‌سازمانی و...) و زندگی شخصی شان دچار مسئله‌های بزرگ و آزارنده‌ای می‌شود. مشکلات مربوط به سلامت فیزیکی و روانی، و مشکلات ارتباطی و عاطفی با اعضای خانواده از این دست اند. همین طور عارضه‌های متعددی درون سازمان‌ها مشاهده می‌کنیم از قبیل تعارضات غیرسازنده، سیاسی‌بازی، پایین بودن انگیزه و دل‌بستگی کارکنان، و رواج فرهنگ‌های مسئولیت‌گریزی و مقصربایی. اگر شما هم مثل ما فکر می‌کنید که وضعیت موجود جای بهبود فراوان دارد، و در بهبود اوضاع برای خودتان نیز سهمی قائلید، این کتاب برای شماست.

۱. این کتاب دربارهٔ رهبری است

«مسئولیت‌پذیری در مقابل تأثیرگذاری مان در دنیا.» این تعریفی است که نویسنده‌گان کتاب از رهبری ارائه می‌کنند و ما هم این تعریف را دوست داریم. در ابتدا باید درک کنیم که با نوع بودنمان و متاثر از آن، با رفتارهای بزرگ و کوچکی که انجام می‌دهیم در حال تأثیرگذاری در دنیاییم. و در ادامه، مسئولیت این تأثیرگذاری را به طور کامل بپذیریم. درک این واقعیت و براساس آن زندگی کردن منشأ تحول‌های اساسی در زندگی

خودمان و دنیای اطرافمان خواهد بود. گذار از دیدگاهی که در آن خودمان را قربانی و تحت تأثیر دیگران و محیط بدانیم به دیدگاهی که با وجود تمام موانع و محدودیت‌ها خودمان را منشأ اثر بیننیم شاید مهم‌ترین پیام این کتاب و رهایی بخش‌ترین آموزه‌ای باشد که بتوان تجربه کرد. «دیدن مانع در حکم بخشی از صورت مسئله» و «داشتن فلش به درون» عنوان‌های دیگری برای این مفهوم است که از زبان دکتر بابک علوی و دکتر کورش حشمتی شنیده‌ایم.

۱۸) از نوع آگاهانه‌اش

کودکان را دیده‌اید که چیزهایی را که از نظر ما «معمولی» و «ساده» اند با چه شگفتی‌ای نگاه می‌کنند؟ دلیلش این است که حصارهای دانستگی چشمانشان را تار یا کور نکرده است. این برقراری ارتباط زنده و ساده با پدیده‌ها ویژگی و مهارتی است که با بزرگ شدنمان رفته‌رفته در ما تحلیل می‌رود و تبدیل می‌شویم به انسان‌هایی که به جای واقعیت‌ها، با شناختگی‌ها و تصویرهای ذهنی‌مان ارتباط برقرار می‌کنیم. بازیابی و تقویت این مهارت بنیادی و حیاتی یکی از پایه‌هایی است که رهبری آگاهانه برآن استوار است. در پیش گرفتن چنین روحیه‌ای در مشاهده پدیده‌ها، که به آن داشتن «ذهن مبتدی»^۱ هم می‌گویند، معیاری است که همواره عامل موفقیت افراد و شرکت‌های نوآور بوده است، چراکه آنها توانسته‌اند به جای اینکه به وضعیت موجود با پیش‌فرض‌های مرسوم بنگرند با نگاهی تازه واقعیت‌ها را ببینند و براساس آن عمل کنند.

شاید شما هم واژه‌های ذهن‌آگاهی، بهشیاری یا توجه‌آگاهی را شنیده باشید. اینها معادل‌هایی اند که برای واژه انگلیسی *mindfulness* به کار رفته و می‌روند. ما با وجود آنکه واژه‌های «حضور» و «آگاهی» را معادل‌های دقیق‌تری برای این واژه می‌دانیم، تصمیم گرفته‌ایم از معادل «حال آگاهی» به معنی آگاه بودن از لحظه حال برای آن استفاده

1. Beginner's mind

کنیم. از ورود این اصطلاح به دنیای کسب‌وکار سال‌های زیادی نمی‌گذرد. البته این مفهوم، که پیشینه‌ای بسیار کهن دارد، پیش‌تر وارد دنیای پژوهشی و روان‌شناسی شده است. پژوهش‌های بسیاری هم وجود دارد که از تأثیرهای مثبت آن در طیف وسیعی از نتایج، از بهبود سیستم ایمنی بدن گرفته تا افزایش رضایتمندی از زندگی، حکایت می‌کند. یکی از اهداف اصلی ما معرفی این مفهوم به جامعهٔ کسب‌وکارها و سازمان‌های ایرانی بوده است. بسیاری از شرکت‌های پیشرو بین‌المللی آموزش‌های مبتنی بر حال آگاهی را بخسی از برنامه‌های پرورش رهبران خود قرار داده‌اند و برخی از سازمان‌های ایرانی نیز این مهم را آغاز کرده‌اند. با وجود آنکه در این کتاب از این اصطلاح استفاده نشده است، روح آن در سرتاسر کتاب جاری است و نویسنده‌گان تلاش کرده‌اند این مفهوم ژرف را به واقعیت‌های ملموس و روزمره‌مان پیوند بزنند. به باور ما، پرورش حال آگاهی یکی از اثرگذارترین روش‌هایی است که به رهبران کمک می‌کند توانمندی رهبری آگاهانه را در خود تقویت کنند.

با حال آگاهی می‌توانیم کیفیت ارتباط با پدیده‌های درونی مان را بهتر کنیم و همین طور تلاش کنیم واقعیت‌های بیرونی را تا حد توان فعلی مان «عینی» بیینیم. بدون شک ماجرا از اینجا آغاز می‌شود، ولی به اینجا ختم نمی‌شود. ما با انسان‌های بسیار دیگری نیز در ارتباطیم و این ارتباط دوسویه است. همانند توان ارتباط‌مان با پدیده‌ها، در اینجا هم «شفافیت» بس کمیاب و حیاتی است. شفافیت و روش‌نی در ارتباط، گذشته از آنکه می‌تواند جلو بسیاری از رفتارها و نتایج مخرب و تشدید‌شونده را بگیرد، به یکی از عمیق‌ترین نیازهای انسانی یعنی «درک‌شدگی» نیز پاسخ می‌دهد. فکر می‌کنیم به قدر کفايت از دیدگاه و حسمان دربارهٔ کتاب گفته باشیم، اما پیش از پایان...

۱. یکی دو تانکتۀ فنی!

در کتاب دربارهٔ «چهار نوع بودن» صحبت شده است که لازم دانستیم در مورد انتخاب

معادل برای آنها و همین طور واژه «قدردانی»^۱ توضیح مختصری بدھیم. البته این مفاهیم در متن کتاب به خوبی شرح داده شده‌اند. عنوان‌های چهار نوع بودن از ترکیب یک حرف اضافه و واژه «من»^۲ ساخته شده است. و همه آنها نشان‌دهندهٔ کیفیتی از بودن‌اند که براساس رویکرد فرد به «من» تعریف می‌شود. با هدف حفظ این الگو در ترجمه، معادل‌های برمبنای بهوسیلهٔ من، از طریق من و انگار من بهترین معادل‌هایی بودند که به ذهن ما رسید، که ممکن است در بافت بعضی جمله‌ها مأнос یا خوش خوان نباشند. البته امیدواریم شما هم پس از انس گرفتن با کتاب با آنها خودی شوید.

افزون براین، احتمالاً اولین معنی‌ای که واژه «قدردانی» در ذهن تداعی می‌کند ابراز تشکر و سپاسگزاری باشد. اما کاربرد این واژه در کتاب، فراتر از این رفتار، به کیفیت ذهنی‌ای اشاره دارد که در آن «قدر» چیزها «دانسته» می‌شود – به این معنا که با آگاهی‌ای ظریف و دقیق، آن چیزها مشاهده می‌شوند.

این نکتهٔ پایانی را هم اضافه کنیم که تمامی پانوشت‌های توضیحی از مترجمان است.

۱- سپاسگزاریم

از همه عزیزانی که آشنایی با آنها یا درک حضورشان در آگاهی ما تا این لحظه نقش داشته است. از نویسنده‌گان کتاب، که تجربیات خود را در این قالب منتشر کردند و از ترجمه آن به زبان فارسی حمایت کردند.

از آقای دکتر بابک علوی، که از نوع بودنشان درس‌های بسیاری آموخته‌ایم و از طریق همفکری برای انتخاب این کتاب، بازخوانی ترجمه و نوشتمن مقدمه‌ای از منظر رهبری سازمانی لطفشان شامل حال ما شد.

از آقای دکتر کورش حشمتی، که درک عمیقشان از مشاهده‌گری و ارتباط راهنما و

۱. معادلی است که برای واژه appreciation برگزیده‌ایم.

2. Me

الهام‌بخشمان بوده است و مقدمه‌ای مفید و کاربردی برای توضیح چیستی و چگونگی مشاهده‌گری درست نوشته‌اند.

از دوستان عزیzman در انتشارات آریاناقلم، خانم سمیه محمدی، آقای محمدعلی معین‌فر و خانم لیلانبی‌فر، و به طورخاصل آقای مجید زارع، طراح کتاب، و همچنین آقای کیوان دهقان‌پور، نسخه‌پرداز کتاب، که حسن توجهشان در بازخوانی و اصلاح کتاب به روانی و شیوه‌ای آن افزود.

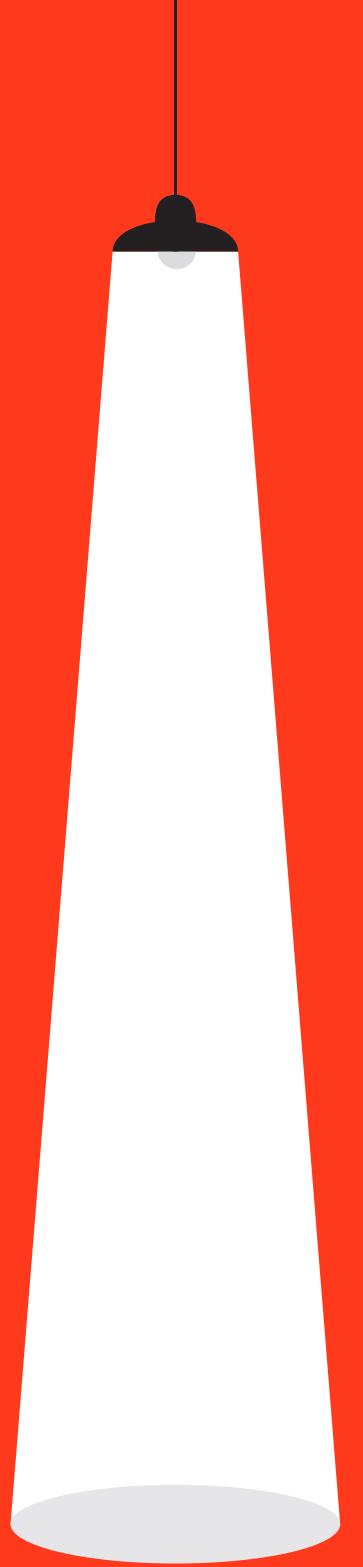
از خانم زهرا امیری، که با بازخوانی کتاب و دادن بازخوردهای سازنده ما را یاری کردند. و از شما، که با توسعه و تعمیق آگاهی‌تان سهمتان را در تبدیل دنیا به جایی بهتر ادا می‌کنید.

امیدواریم بتوانیم با آگاهی بیشتری زندگی کنیم و این آموزه‌ها را به کار بیندیم. آرزو می‌کنیم تغییرات دلنشیینی برای شما و کسانی که در کنارتان زندگی می‌کنند به وجود بیاید، تغییرات دلنشیینی در نگاهتان، رفتارتان و دستاوردهایتان. امیدواریم، با تغییر کیفیت‌های درونی جامعه‌مان، زندگی پایدارتر و غنی‌تری داشته باشیم. و درنهایت امیدواریم همه کسانی که در گوشه‌وکنار دنیا زندگی می‌کنند به سمت زندگی آگاهانه‌تر بروند تا دنیا جایی بهتر برای زندگی باشد.

دوست داریم این کتاب شروع ارتباط‌مان با شما باشد و در طول این مسیر که فرازونشیب‌های بسیاری دارد هم قدم باشیم. و بگاهی را به آدرس www.agahi.school راه‌اندازی کرده‌ایم که قصد داریم به تدریج، علاوه بر منابع یادگیری تکمیلی شامل کاربرگ‌هایی برای تمرین، فایل‌های مراقبه و ویدئوهای آموزشی، مطالبی متناسب با شرایط روز در آن منتشر کنیم و رویدادهایی را از این طریق، اطلاع‌رسانی و برگزار کنیم.

به امید دیدار
عماد قائeni و مرتضی خضری‌پور

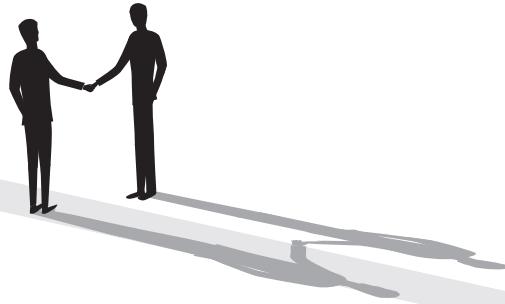

فهرست

۲۹	بخش اول: رویکردی جدید برای موفقیت پایدار
۳۱	پیشگفتار
۳۵	برشی از دوزندگی
۴۷	رهبری کردن از بالای خط
۷۵	بخش دوم: پانزده پیمان
۷۷	پیمان اول: تمام و کمال مسئولیت پذیرفتن
۹۱	پیمان دوم: از طریق کنجکاوی یاد گرفتن
۱۰۹	پیمان سوم: همه احساسات را احساس کردن
۱۳۱	پیمان چهارم: با شفافیت و صراحة صحبت کردن
۱۵۵	پیمان پنجم: غیبت را ریشه کن کردن
۱۶۹	پیمان ششم: تمامیت را در پیش گرفتن
۱۸۹	پیمان هفتم: قدردان بودن
۲۰۱	پیمان هشتم: در قلمرو نیوگtan بهترین بودن
۲۱۵	پیمان نهم: سرشار از تفریح و آسودگی زندگی کردن
۲۳۳	پیمان دهم: نظر مخالف را بررسی کردن
۲۴۳	پیمان یازدهم: برای تأیید، کنترل و امنیت منشأ بودن
۲۵۵	پیمان دوازدهم: از هرچیزی به اندازه کافی داشتن
۲۶۷	پیمان سیزدهم: دنیا را یاور خود احساس کردن
۲۷۷	پیمان چهاردهم: راه حل های همه طرف برنده خلق کردن
۲۸۷	پیمان پانزدهم: چاره کار بودن
۲۹۷	بخش سوم: به سوی رهبری آگاهانه
۲۹۹	فرمول تحول
۳۱۷	گام های بعدی

رویکردی جدید برای موفقیت پایدار

پیشگفتار

چرا کتاب دیگری درباره رهبری؟
هنگامی که این را از خودمان پرسیدیم، پاسخمن این بود، «زیرا بیشتر مدل‌های فعلی رهبری کارآمد نیستند.»

اجازه بدھید منظورمان را شفاف توضیح دهیم. مدل‌های رهبری امروزی در دستیابی به اهداف مطلوبی مانند خلق ارزش برای سهامداران، افزایش سهم بازار، توسعه محصولات جدید، پیروزی در رقابت، ایجاد ثروت و شهرت برای برخی از رهبران خاص و ارائه چارچوب‌هایی مفید به دانشکده‌های کسب‌وکار برای آموزش رهبران آینده به طورنسبی تأثیرگذارند. اما ما دریافت‌هایم که این نتایج کافی نیستند، چراکه این مدل‌ها در سه سطح بسیار مهم ناپایدارند.

سطح فردی

ما با مشتریان متنوعی همکاری کرده‌ایم، از بانک‌ها و شرکت‌های سرمایه‌گذاری برتر دنیا گرفته تا سازمان‌های پیشرو در عرضه خدمات سلامتی و شرکت‌های پرچم دار در حوزه فناوری. ما با کسب‌وکارهای نوپای کارآفرینانه، کسب‌وکارهای کوچک و ۵۰۰ سازمان برتر فورچون کار می‌کنیم. ما به هزاران نفر از رهبران، شامل باهوش‌ترین‌های نسل هزاره^۱

۱. افرادی که حدوداً بین سال‌های ۱۹۸۰ تا ۲۰۰۰ به دنیا آمده‌اند، که به آنها نسل وای هم می‌گویند. نسل پیش از آنها به نسل ایکس و نسل پس از آنها به نسل زد معروف‌اند.

و کودکان نسل انفجار، خدمات مریگری، تسهیلگری و مشاوره عرضه کرده‌ایم. بسیاری از این رهبران فوق العاده باستعداد، مصمم، مشتاق و هدفمند در حال تحلیل رفتن‌اند. مدیرعامل یکی از ۵۰۰ شرکت برتر فورچون اخیراً به ما گفت همسرش که پزشک است از تعداد جوانان بسیار موفقی که به دلیل وقت نداشتن برای ملاقات حضوری از طریق پیامک برای زاناکس و امبین^۲ درخواست نسخه می‌کنند حیرت‌زده شده است.

ما با بسیاری از رهبران برجسته‌ای که با ازدواج نافرجم، خانواده ازهم‌گسیخته، دل بی‌احساس و آینده‌ای بی‌رؤیا وارد میان سالی شده‌اند کار کرده‌ایم. آنها می‌توانند با افتخار درباره دستیابی به تعداد زیادی از اهداف پیش‌بینی شده فصلی صحبت کنند و پول کافی برای اثبات آن نیز دارند، اما برای پیدا کردن معنا، رضایتمندی، شادکامی و تعادل در تقلات استند.

۱۰ سطح سازمانی

رهبران فرسوده، پراسترس و خسته سازمان‌هایی را می‌پورانند که در آنها میزان خروج کارکنان و هزینه‌های سلامتی زیاد و دل‌بستگی^۳ کارکنان کم است. همچنین در این سازمان‌ها تیم‌های غیر مؤثری پدید می‌آیند که اغلب ضد یکدیگر عمل می‌کنند. مدل‌های فعلی رهبری از سازمان‌ها می‌خواهند که افراد را عمدتاً از طریق ترس و پاداش‌های بیرونی برانگیزانند. با وجود آنکه هیچ‌کس بحثی ندارد که این شیوه‌های انگیزش می‌توانند موجب نتایج کوتاه‌مدت شوند، این شیوه‌ها معمولاً با بی‌اعتمادی و بدینی در محیط کار همراه‌اند و پیامدهای منفی بلندمدتی دارند. در چنین موقعیت‌هایی، رهبران برای افزایش بهره‌وری باید پیوسته ترس و اضطراب را تشدید

۱. baby boomers: افرادی که حدوداً بین سال‌های ۱۹۴۶ تا ۱۹۶۴ پس از جنگ جهانی دوم، به دنیا آمده‌اند. نسل پیش از آنها به نسل خاموش و نسل پس از آنها به نسل ایکس معروف‌اند.

۲. زاناکس (یا آلپرازولام) و امبین (یا زولپیدم) از داروهای اعصاب برای درمان اضطراب و اختلال خواب‌اند.
3. engagement

کنند و سپس از مشوق‌های مالی بیشتر برای نگه داشتن افراد ترسیده، بدین و خسته استفاده کنند. اگر هدف ساختن سازمان‌های پر انرژی، خلاق و سودآور با تیم‌های مشتاق و بهره‌ور در بلندمدت است، بدون شک این مدل‌ها پایدار نیستند.

سازمان‌هایی که از مدل رهبری آگاهانه پیروی می‌کنند در جدال جذب کردن استعدادهای برتر در حال پیروزی‌اند. هنگامی که افراد متوجه شوند شرکت‌هایی وجود دارند که از شکل‌های متعالی ترانکیزش مانند پاداش درونی، تفریح و حتی عشق استفاده می‌کنند، به سوی آنها متمایل می‌شوند. افزون براین، ازانجاکه سازمان‌های با رهبری آگاهانه از ظرفیت‌های نبوغ‌آمیز و منحصربه‌فرد شایسته‌ترین و باهوش‌ترین افراد استفاده می‌کنند، در جذب آنها موفق‌ترند. این سازمان‌ها کارکنان معمولی را به مشارکت‌کنندگانی فوق العاده بدل می‌کنند و آنها، در عوض، به خلق نتایج چشمگیر سازمانی کمک می‌کنند.

براساس ارزیابی روزنامه‌های شیکاگو تریبیون و کرینز شیکاگو بیزنس، آتلیکو و سنترو برترین شرکت‌ها برای کار کردن در شیکاگو هستند. هر دوی این شرکت‌ها بیشتر ۱۵ پیمان رهبری آگاهانه را عملی می‌کنند. پایدار بودن، خودتصحیحگر بودن و خودتقویت‌کننده بودن این مدل در حال اثبات شدن است. سندي ويل، مدیر عامل و رئیس پیشین شرکت سیتی‌گروپ، گفته است، «مگر فرهنگ چیزی غیر از آن است که در ماست وجود دارد؟» ما با آن مخالفیم. فرهنگ سس مخصوص - یا باکتری کُشنده - همه تیم‌های است. فرهنگ رهبری آگاهانه به شکل‌های واقعی و عینی‌ای که در این کتاب درباره آن خواهید خواند باعث موفقیت می‌شود.

۱. در زبان انگلیسی، واژه culture هم به معنای فرهنگ و هم به معنای کشت دادن است؛ ازانجاکه در فرایند تهیه ماست، کشت نوعی از باکتری دخیل است، گوینده جمله و نویسنده کتاب از این مشابهت معنایی استفاده کرده‌اند. همچنین هدف از مقایسه سس، که می‌تواند در ترکیب آن از ماست استفاده شود، با باکتری‌های کُشنده این بوده است که نقش چشمگیر فرهنگ در موفقیت یا شکست تیم‌ها به تصویر کشیده شود.

سطح سیاره‌ای

بیشتر مدل‌های فعلی براساس باورهای کمبود و رقابت برنده/بازنده بنا شده‌اند. این ذهنیت معیوب در بیشتر فرهنگ‌ها و رهبران عمیقاً ریشه دار است. این دیدگاه، مانند ترس، برای مدتی باعث انگیزش افراد می‌شود، اما دوامی پیدا نمی‌کند. باور «ناکافی بودن منابع» (پول، زمان، انرژی، فضا و عشق) و باور «من کافی نیستم / ما کافی نیستیم»، بازی با جمع صفر^۱ ایجاد می‌کند، که باعث به وجود آمدن برنده‌ها و بازنده‌ها، و داشته‌ها و نداشته‌ها می‌شود. ازانجاکه ما از ناکافی بودن امکانات برای همه‌مان می‌ترسیم، به سیاره و به همدیگر آسیب می‌زنیم، که رویکردی ناکارآمد است و پاسخ‌گوی نسل‌های آینده نخواهد بود.

بنابراین ما این کتاب را به گفتمان بزرگ رهبری تقدیم می‌کنیم، زیرا باور داریم مدل‌هایی مانند رهبری آگاهانه برای پیش‌گامان حال و آینده است، که خودشان، سازمان‌هایشان و جامعه جهانی را به فرازهای جدید موفقیت خواهند رساند. رهبری آگاهانه الگوی کاملاً جدید و معناداری ارائه می‌کند که هرکسی را که پذیرای آن باشد ارتقا می‌دهد و غنا می‌بخشد.

به همهٔ شما پیش‌گامان در سفری که با ما آغاز کرده‌اید خوشامد می‌گوییم.

۱. zero-sum game: در نظریه‌های اقتصادی، به موقعیتی گفته می‌شود که در آن، اگر فرد یا افرادی منفعت‌هایی ببرند، فرد یا افرادی وجود دارند که معادل مجموع آن منفعت‌ها متضرر شده‌اند. در این وضعیت، مجموع منافع و ضررهای حاصل شده برابر صفر می‌شود.

ادامه دارد...

برای کسب اطلاعات بیشتر درباره کتاب **رهبری از بالای خط** و یا سفارش نسخه کامل این کتاب به وبسایت انتشارات آریانا^ن مراجعه کنید.

www.AryanaGhalam.com

ما با بسیاری از رهبران برجسته و مشهور دنیا که با ازدواج نافرجام، خانواده از هم‌گسیخته، دل بی احساس و آینده‌ای بی رویا وارد میان سالی شده‌اند کار کرده‌ایم. آنها می‌توانند با افتخار درباره دستیابی به تعداد زیادی از اهداف پیش‌بینی‌شده فصلی صحبت کنند و پول کافی برای اثبات آن نیز دارند، اما برای پیدا کردن معنا، رضایتمندی، شادکامی و تعادل در تقدا هستند.

هر ساله از یکی از ما، نویسنده‌گان کتاب، در چند نوبت دعوت می‌شود تا در یکی از مهم‌ترین بانک‌های سرمایه‌گذاری وال استریت سخنرانی کنیم. ما تقریباً تمام جلسه‌ها را به شیوه‌ای یکسان و با کشیدن خط مشکی ساده‌ای آغاز می‌کنیم. بله، درست است. خطی مشکی. بعد کمی عقب‌تر می‌ایستیم و به برخی از بزرگ‌ترین رهبران کسب‌وکار در دنیا می‌گوییم، «از نگاه ما، این نمودار مهم‌ترین مدلی است که برای رهبری آگاهانه می‌شناسیم.»

